

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1109

15.06.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel II: De Volksstaat

Deel 6

Staats- en regeringsvorm

De vraag naar de uiterlijke vorm van de staat laat ons nationaalsocialisten nogal koud. De volksstaat van de toekomst is een nationaalsocialistische Weltanschauungsstaat, waarin de partij de historische missie van de natie belichaamt. Dit betekent:

De nationaalsocialistische gedachte is de bindende basis van het völkische leven. Dat is de beslissende factor; de formele structuur is daarentegen van relatief weinig belang.

In zijn politieke testament ontbond Adolf Hitler zelf de in hem belichaamde eenheid van staat, regering en partijleiderschap en reorganiseerde hij de politieke orde door een Rijkspresident, een Rijkskanselier en een Partijminister te benoemen. In feite lijkt deze opeenstapeling van functies ongepast op het moment dat een allesomvattend genie - zoals onze Führer was - niet langer de touwtjes in handen heeft.

Op de lange termijn is het zinvol om terug te keren naar een monarchale orde. De nagestreefde eenwording van Europa en de nauwe band met de andere volkeren van het blanke ras en de islamitische cultuursfeer zullen ook gevolgen hebben op

het gebied van het staatsrecht. De hechtere band tussen de volkeren zal aanleiding geven tot gemeenschappelijke instellingen, waarvan de eerste die van een symbolisch gemeenschappelijk staatshoofd is.

Een personele unie tussen het ambt van de leider van de Duitse nationaal-socialistische beweging en dat van het gemeenschappelijke staatshoofd is voor de andere volkeren van onze leefruimte echter net zo moeilijk te verdragen als een verkiezing van dit hoogste symbool van deze volkerengemeenschap alleen door het Duitse volk. Aan de andere kant kan van de Duitse natie niet worden verwacht dat ze toestaat dat andere volkeren zich bemoeien met de vormgeving van haar staatsleven door in te stemmen met een gezamenlijke verkiezing die mogelijk zou resulteren in een niet-Duits staatshoofd.

Hier biedt de monarchie een passende uitweg. Bovendien komt het keizerschap overeen met zowel de Duitse als de Romeinse occidentale traditie. De monarchie belichaamt legitimiteit en stabiliteit en haalt het ambt van staatshoofd uit de drukte en politieke strijd. Zo wordt het een rustpunt in het proces van voortdurend voortschrijdende revolutie en in ons snel bewegende tijdperk van voortdurende politieke en sociale verandering.

In de ontwikkeling van de toenadering tussen de Duitse staten en grensprovincies, die zo lang van elkaar gescheiden waren geweest, kon de monarchie ook als bindende factor fungeren. Al met al zijn er meer argumenten voor dan tegen een Duits-Romeins rijk: het is de oude vraag voor het Avondland - chaos of rijk?

De eerdere afwijzing van monarchistische restauratieve tendensen door de nationaalsocialistische beweging kwam voort uit de historische nabijheid van het Willhelminische Rijk en de noodzakelijke strijd tegen de macht van de reactie, die ook gebruik maakte van de monarchistische gevoelens van veel Duitsers om het nationaalsocialisme te bestrijden.

Dat is veranderd: Het monarchisme is niet langer een onafhankelijke politieke kracht in Duitsland. Daarom kunnen we vandaag onpartijdig nadenken over de vraag of de nationaalsocialistische volksstaat zichzelf op lange termijn geen monarchale vorm zou moeten geven. Als we ooit zouden besluiten om dat te doen - en dit is geen dringend politiek probleem of zelfs een onmisbaar onderdeel van ons idee - hoeven we slechts op twee dingen te letten:

We moeten ervoor zorgen dat het keizerschap uitsluitend een symbool blijft en voorkomen dat reactionaire krachten in de schaduw van de troon aan kracht winnen en een onafhankelijk "imperiaal" beleid proberen te voeren - het Spaanse voorbeeld laat zien hoe gevaarlijk zo'n ontwikkeling zou zijn, waar juist de koning die Franco zag als de garant voor de stabiliteit van het nationale Spanje de weg

opende naar het laagland van de democratie en dus naar verval.

Als we bereid zijn om het ambt van staatshoofd uit elk politiek dispuut te schrappen en de erfelijke monarchie weer in te voeren, moeten we er aan de andere kant op staan dat het ambt van regeringsleider altijd onlosmakelijk verbonden blijft met dat van partijleider van de NSDAP. Oorspronkelijk had ik het over de drie niveaus van het völkische leven. Het eerste niveau - de betekenis en de taak van de natie - wordt gevormd door de partij, voor altijd bepaald door het nationaalsocialistische wereldbeeld en mogelijk gesymboliseerd door de onveranderlijke vorm van de erfelijke monarchie.

Het tweede niveau is het dagelijkse werk van regering en bestuur. Op dit niveau staan we voor twee taken:

- De regering moet de doelen van onze beweging stap voor stap realiseren en nooit de historische taak van de natie uit het oog verliezen.
- De overheid moet de groeiende problemen van een hoogontwikkelde industriële samenleving onder ogen zien en oplossen.

De eerste taak is de richting van ons beleid. Deze wordt opgelost door de eenheid van partij en staat.

De tweede taak lijkt onvergelijkbaar belangrijker voor de massa van onze mensen.

Laat niemand zich vergissen:

Als ons volk opnieuw al zijn hoop vestigt op de nationaalsocialistische beweging, dan zal dat niet zijn omwille van ons wereldbeeld, maar omdat democraten en communisten de problemen en crises niet meer aankunnen, en hierin zijn wij - net als vroeger - de enigen die de kar uit de modder kunnen trekken.

Het zal de mensen niet uitmaken wat we van het zionisme vinden, of we voor de monarchie of de republiek zijn, of de regering dictatoriaal of parlementair is. Het volk zal van ons verwachten dat we de economie op orde brengen, de buitenlanders naar huis sturen, de energievoorziening veiligstellen, de misdaad verslaan en de werkloosheid uitroeien - om maar een paar voorbeelden te noemen.

De Nationaal Socialistische Volksstaat zal daarom geen partijdictatuur zijn. We zullen niet toestaan dat experimenterende ideologen het regeringswerk domineren. De regering zal voor moeilijke - bijna onoplosbare - problemen komen te staan, al was het alleen maar omdat wij vermoedelijk op het laatste moment weer zullen worden ingeschakeld om wonderen te verrichten. Deze problemen zullen moeten

worden opgelost door experts.

Bij ons tellen prestaties en succes - niet het feestboek!

Dit zal het einde betekenen van het tijdperk van de democratische "universele genieën" die gisteren minister van Landbouw waren, vandaag minister van Financiën en morgen zelfs minister van Defensie. "Orthodoxie" is niet doorslaggevend, maar succes. Dat de politiek desondanks op nationaalsocialistische basis wordt gevoerd, wordt gewaarborgd door de regeringsleider, die ook de partij leidt. Voor de rest is het echter niet de taak van de partij om de regeringsactiviteiten over te nemen, maar slechts om er toezicht op te houden.

De activiteit op dit tweede niveau is net zo goed een beroep als andere. Het vereist een zorgvuldige opleiding, waarover later meer, en is geen ideologische speeltuin of een terrein voor meerderheidsbeslissingen. Het is een dienstverlenende onderneming voor onze mensen en hun historische missie.

Als al deze principes worden nageleefd, zal het nationaal-socialisme een Nieuwe Orde vestigen en de profetie van de Fuehrer vervullen:

"Het nationaalsocialisme zal de komende duizend jaar van de Duitse geschiedenis bepalen."

2. DE PARTIJ

"Opstand is gerechtvaardigd" - Mao Tse-tung

-

Het historische voorbeeld: de Culturele Revolutie

In 1949 riep Mao Tse-tung in Peking de Volksrepubliek China uit. Dit betekende het einde van een lange burgeroorlog tussen de Nationale Chinezen en de Rode Chinezen.

In de context van onze beschouwingen over de nationaalsocialistische volksstaat moeten we ons niet bezighouden met de successen, fouten en misdaden van het communistische regime in China. In het begin leek het immers niet veel te verschillen van andere marxistische regimesystemen, en zelfs de breuk tussen Moskou en Peking na de dood van Stalin was vooral te wijten aan de nationale relaties tussen China en Rusland en hun geschiedenis. Dit alles interesseert ons ideologisch niet. We kijken slechts naar één gebeurtenis in de politieke geschiedenis van de Volksrepubliek China, de zogenaamde "Culturele Revolutie",

waarmee het maoïsme ideologisch brak met het mozaïek-communisme en die ook voor ons van belang is.

Elke wereldbeschouwelijke staat die gedomineerd wordt door één partij - ongeacht zijn ideologische oriëntatie - heeft te maken met dezelfde cruciale problemen

:

De revolutionaire partij, die de macht in de staat heeft veroverd en haar wereldbeeld in het nationale organisme heeft ingeprent, verandert in de daaropvolgende periode als staatspartij meestal in een bureaucratisch apparaat waarvan de leden vooral geïnteresseerd zijn in het behoud van macht, privileges en zo soepel mogelijk bestuur. Het revolutionaire momentum droogt op, carrièristen dringen zich op in de partij en verdringen de idealisten van het eerste uur.

Dit is een probleem van de CPDSU, net zoals het bijvoorbeeld een probleem was van de PNF, de Fascistische Nationale Partij van Italië. En als we eerlijk zijn tegenover onszelf, moeten we zeggen dat de Nationaal Socialistische Duitse Arbeiderspartij ook gedeeltelijk verstrikt raakte in dit onheil van een staatspartij:

Er zou geen andere manier zijn om het kwade woord van de "gouden fazanten" te begrijpen, het incidentele falen van de Gau verdedigingscommissariaten aan het einde van de oorlog, die per slot van rekening partijkantoren waren, het abrupte uiteenvallen van het miljoenenleger van de partij na de capitulatie, het onwaardige, sycofantische opportunisme van voormalige partijkameraden die het bezettingsregime dienden en nog steeds dienen, en het feit dat er eerst een nieuwe generatie moest opgroeien zodat de wedergeboorte van de nationaalsocialistische beweging mogelijk werd.

Wij jonge nationaalsocialisten tolereren het niet wanneer de eeuwige hypocrieten, de vijanden van ons volk en onze idee, de partij en de staat van het Derde Rijk veroordelen en bekritisieren. Maar wij moeten ook onder elkaar leren om fouten toe te geven en na te denken over hoe we het in de toekomst beter kunnen doen - in onveranderlijke trouw aan het volk en de beweging.

De Chinese Communistische Partij leek ook niet te kunnen ontsnappen aan dit duidelijk onvermijdelijke doodlopende eind van een staatspartij. Maar na meer dan tien jaar totale macht, deed een slogan van Mao Tse-tung de massa's van miljoenen gedesillustioneerde en idealistische revolutionairen, vooral onder de jeugd, en de verzadigde, zelfvoldane partijbonzen opschrikken: **Opstand is gerechtvaardigd!**

Het werd de slogan van de Culturele Revolutie. Buiten China zijn er maar weinig mensen die de implicaties van deze revolutie voor ons allemaal begrijpen. Voor de meesten lijkt het een onbegrijpelijke gebeurtenis in een exotisch land. Voor

revolutionairen echter, die het als onvermijdelijk beschouwen dat één enkele partij alle krachten van een volk organiseert, maar die wanhoopten over de schijnbaar onvermijdelijke ontwikkeling van een nieuwe "klasse", een grote heerschappij, werd de Culturele Revolutie een baken van hoop.

Opstand is gerechtvaardigd!

Voor het eerst in de geschiedenis verklaarde een zegevierende revolutionair dat er zelfs jaren na de overwinning nog een reden is om in opstand te komen.

Revolutie werd niet langer gezien als een eenmalige gebeurtenis, maar als een permanente, verplichte taak! Dit is de echte betekenis van de Culturele Revolutie voor elke revolutionair. Laat niemand me vertellen dat deze culturele revolutie "marxistisch duivelswerk" is. Wij nationaalsocialisten staan voor dezelfde taak. Ook wij zeggen:

Revolutie is niet de verovering van de macht door een revolutionaire partij, maar een spirituele omwenteling die een constante inzet en bereidheid vereist voor revolutionaire strijd, zelfs na de overwinning!

De SA militanten van de jaren 33/34 bedoelden niets anders toen ze spraken over de noodzaak dat "de revolutie moet doorgaan, een sociale revolutie moet volgen op de nationale", kortom, dat de Tweede Revolutie een verplicht doel is van het revolutionaire Nationaal Socialisme.

Opstand is gerechtvaardigd!

Dit inzicht van Mao Tse-tung, dat Ernst Röhm net zo goed al in 1934 had kunnen zeggen, hebben we te danken aan het voorbeeld van de Chinese Culturele Revolutie. Het is daarom juist om het nationaalsocialisme te plaatsen in het spanningsveld tussen Lodewijk Napoleon en Mao Tse-tung. Beide historische voorbeelden kunnen ons aan het denken zetten, ook al willen en kunnen we ze terecht niet zomaar imiteren.

Natuurlijk had de Culturele Revolutie ook haar schaduwzijden! Ze heeft de wetenschappelijke, technische en economische ontwikkeling van China tientallen jaren vertraagd en had in haar verloop meer gemeen met een catastrofe-politiek dan met een verantwoordelijke vervulling van de taken die een verenigde partij als de wilstrager van de natie toekomen. Dit toont echter alleen maar de beperkingen van de starre dogmatische marxistische ideologie, die een opvatting van de taak van de partij draagt die weinig te maken heeft met de belangen van het volk.

Alles is gemakkelijker voor de nationaalsocialistische beweging. We hoeven onze

toevlucht niet te nemen tot zulke wanhopige middelen als de Culturele Revolutie was om te voorkomen dat de revolutie zich zou verharden, omdat we een ander beeld hebben van de taak van de partij!

Het is mogelijk om de nationaalsocialistische beweging vanaf het begin zo te organiseren dat ze ook na de overwinning niet ontaardt in de heerschappij van de hoge pieten. Dit is wat ik in het volgende wil laten zien.

Opstand is gerechtvaardigd!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder die ja immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch von Deutschland, Völkern, Vorfahren und Vorfahren haben nicht angetastet, das kann die gesamte Welt wissen, heißt gefühler Führer Adolf Hitler zu stehen.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkern- und Rassenmenschen werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer Völkern.

Die Bewegung ist zwar wieder ge worden, aber die Größe des hochbegabten Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vorerwähnte Gegen ist also dabei, das Volkstum - gegen alle Völkern (Völkern) - zu begeben. Seine Mittel sind Erziehung, Überwindung und Rassenreinigung.

Ob "Hitler" oder "Hitler", ob in Wahrheit oder in Heuschrecke, ob mit Propagandaarbeit, bewährte oder auf einem Schicksalsspiel andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Loeb

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Geef uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotograferen bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthement.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van WVO II is een absoluut mispenseveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 174 (2021) Printed 1745 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Loeb

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

- SS Defender against Bolshevism by Reichsführer SS Heinrich Himmler. FOR-DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
- Julius Streicher Der Rassen Pitaval Book The Poisonous Mushroom. Translated from the Third Reich Original Der Giftpilz
- Hitler in Italy. HITLER in ITALIEN
- SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family
- Theodor Fritsch The Sins of High Finance
- Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!